

Alia lra. t atrio sancto

dnm in aula sancta ei. Adorate do- minu in dilatato z sanctificate corde vfo. Vos eni estis regnu sanctu tabernaculu eius. Glor dñi super aquas. Glor christi sup populos. Be maiestatu i tonuit. Deus maiestatu de nube carnis terribiliter penitentiã predicauit. Domi nus sup aquas multas. Ipse dñs te sus postea q̄ vocem emisit sup p̄pos: z p- terruit eos: cõuertit in se z habitauit i eis.

Alia lra. t confringet.

Glor dñi in virtute. Glor dñi iam in ipsis potetes facies eos. Glor domi ni i magnificentiã. Glor dñi magna fa ciens in eis. Glor domini p̄teres ce dros. Glor dñi cõmittõde cordis humili ans supbos. Cõteret dominu cedros libani. Cõteret p potentiã dñs elatos ni toze terrene nobilitatis: cū ad eos cõfide dos ignobilia huius mudi elegerit: i qui bus ostēdat diuinitatē suã. Et comi nuet eas taq̄ vitulu libani. Et am putata supba celsitudine illorum: deponit eos ad imitationē humilitatis sue: q̄ tanq̄ vitul⁹ p ipam hui⁹ seculi nobilitatē ad vi ctimã ductus ē. Astiterunt eni reges terre: z principes cõuenerunt in vnuz: aduersus dñm: z aduersus christuz ei. Et dilect⁹ sicut filius vnicornioz. Naz z ipe di lectus atq̄ vnic⁹ patri exinaniuit se nobi litate sua: z fact⁹ ē hō sicut fili⁹ iudeoz i g- rantiu iusticiã dei: z supbe iactantiu tanq̄ singlarē iusticiã suã. Glor dñi p̄cide tis flãmã ignis. Glor dñi p ardore cõ citatissimū psequentiū se: sine vlla sua lesiõde transeñtis vel diuidētis furētē iracūdiam psecutoz suoz: vt alij dicerēt: Nūqd forte ipe ē christ⁹: alij nō: sed seducit pplm: atq̄ ita p̄cides insanu tumultū eoz: vt alios i cari tatez suam trañceret: alios in malicia eoz reliqueret. Glor dñi cõmouētis solitudinem. Glor dñi cõmouētis ad fi dē gētes quasdã sine spe z sine deo i hoc mudo: vbi nullus ppheta: nullus vbi dei predicator: veluti nullus hō habitauerat. Et cõmouebit dñs desertū cades. Et tunc celebrari faciet dñs scñm verbum scripturaz suaz: qd a iudeis nō intelligen tibus deserebat. Glor dñi p̄ficiētis ceruos. Glor eni dñi p̄mo p̄fecit supato res z repulsores venenosaruz linguarum. Et reuelauit siluas. Et nūc eis reuela bit opacitates diuinoruz libroz z ymbra cu la mysteriozū: vbi cū libertate pascantur. Et i templo ei⁹ vnusq̄sq̄ dicet glo

Alia lra. t confringet.

Alia lra. t interadētis.

riam. Et in ecclesia ei⁹ ois in spē et naz re generat⁹: laudat deñ p suo q̄sq̄ dono qd a scōspū accepit. Dñs diluuiū iha bitat. Dñs ergo p̄mū inhabitat diluuiuz huius seculi in sanctis suis: taq̄ in arca in ecclesia custodinis. Et sedebit dñs rex i eternū. Et deinde sedebit regnās i eis in eternū. Domin⁹ virtute popu lo suo dabit. Quia dñs virtute popu lo suo p̄tra huius mudi pcellas z turbines dimicanti dabit: qz pacē illis i hoc mudo nō p̄misit. Dñs benedicet pplm su um in pace. Et idem dñs benedicet po pulū suū in se ip̄o: illi pacē p̄stans: qm̄ in quit: pacem meã do vobis: pacē meã relin quo vobis. **Explicit Tractat⁹ de ps. XXVIII. Incipit Tractat⁹ de ps. XXIX.**

Alia lra. t concutientis desertum.

In fine psalm⁹ cãtici dedicatio nis domus ipsi David.
In fine psalm⁹ leticie resurrectionis atq̄ immortalē statū mutatiõis atq̄ i nouatiõis corpis: nō tñ dñi: sed etiã tot⁹ ecclie. Nam in supiore psalmo tabernacu lum cõsumatum est: vbi habitam⁹ belli tē pore. Nūc autē domus dedicat⁹ q̄ in sempi terna pace p̄manebit: christus itaq̄ totus loquitur. **Expositio prima psalmi.**
Exaltabo te domine: qm̄ su scipisti me. Sublimitatē tuam laudabo dñe: qm̄ suscepisti me. **N**ec iocūdasti inimicos meos su per me. Nec eos qui quotiēs varijs per orbē p̄secutionibus me opprimere conati sunt: iocūdasti sup me. **D**ñe de⁹ me⁹ clamaui ad te: z sanasti me. Dñe de us me⁹ clamaui ad te: z corp⁹ mortalitate sauciū z egrū iã nō gero. **D**ñe redyxi sti ab inferis aiã meã: saluu feci sti me a descēdentib⁹ i lacum. Sal uū fecisti me a p̄ditõde p̄funde cecitatis: at q̄ infirmi limi corruptibil carnis. **P**sal lite dño sancti ei⁹. Exultet ppheta fu tura ista canēs z dicat. **P**sal lite dño san cti eius. Et cõfitemi memorie sancti tatis eius. Et cõfitemini ei q̄ sanctita tis qua vos sanctificauit nō ē oblit⁹: cū to tū hoc mediū tempus desiderio vfo lōgū eēt. **Q**m̄ ira i indignatõde ei⁹. **Q**m̄ vindicauit i vos p̄mū p̄ctm̄: qd morte sol uistis. Et vita in voluntate eius. Et vitam eternam ad quam redire nullis ve stris viribus possētis: quia voluit dedit. **E**spere demorabitur fletus. **E**spere cepit: vbi sapientie lumē recessit

Alia lra. t sparantis.

Alia lra. t condensa.

Alia lra. t oēs dicent.

Alia lra. t in habitare facit.

Alia lra. t in habitare facit.

Alia lra. t populo facit.

Alia lra. t delectasti.

Alia lra. t eduxisti a inferno. t saluasti.

Alia lra. t ad vcl.

a peccate hoie: quando morte dānat' ē: ab ipso vespere moras habebit fletus: q̄diu in laboribus z tēptationib' p̄pls dei expectat diē dñi. Et i matutinu' exultatō. Et q̄ in matutinu' ergo exultatio resurrectionis futura ē: q̄ in matutina dñi resurrectione p̄floruit. **E**go aut dixi i mea abundantia: nō monebor in eternu' Ego aut ille p̄pls q̄ ab initio loq̄bar: dixi i mea abundantia: iā nullā patiens egestatem nō moueboz in eternu'. **D**ñe i voluntate tua p̄stitisti decori meo virtutem. Sed hāc abundantia dñe nō ex me mihi eē: sed in voluntate tua p̄stitisse te decori meo virtutē ex eo didici. **A**uertisti autē te faciē tuā a me: z fact' sū turbatus. Qd̄ auertisti aliqñ a peccate faciē tuā: factus sū cōturbat' recedēte a me illuminatione noticiē tue. **A**d te dñe clamabo: z ad deū meū deprecabor. Qñ tēpus cōturbatiōis z miserie mee recolens: z tanq̄ in eo cōstitut' : audio vocē primogeniti tui capit' mei p me morituri: z dicēns: ad te dñe clamabo: z ad deū meū deprecabor. **Q**ue utilitas i sanguine meo: dū descēdo i corruptiōnem. Que utilitas in effusione sanguinis mei: dū descēdo in corruptiōnē. **N**unquā cōfitebitur tibi puluis: Si enim nō statim resurrexero: corruptumq̄ fuerit corpus meū: nūquid cōfitebit tibi puluis: id est turba impiorū quā mea resurrectione iustificabo. **A**ut annūciabit veritatē tuā. **A**ut annūciabit ad salutē ceterorum veritatē tuam. **A**udiuit dñs z misertus ē mibi: dñs fact' ē adiutor meus. Nec dedit sanctū suūz videre corruptionē. **C**ouertisti planctū meū i gaudiū mibi. **Q**uē primogenitum a mortuis cōsecuta ecclesia: nunc in dedicatione domus tue dico: **C**ouertisti planctū meū in gaudiū mibi. **C**onscidisti factū meū: z p̄cixisti me leticia. **C**onscidisti velamentū peccatorum meorum tristitiaz mortalitatis mee: z cinxisti me stola prima immortalitatis leticiē. **E**t cantet tibi gloria mea: z nō cōpungar. **E**t iam nō plangat: sed cantet tibi nō humilitas sed gloria mea: qz iam ex humilitate exaltasti me: z nō cōpungar conscientia peccati: timore mortis: timore iudicij. **D**ñe de' in eternū cōfitebor tibi. **E**t hec ē gl'ia mea dñe de' me': vt in eternūz p̄fitear tibi: qd̄ nihil mibi ex me s̄ oīa bōa ex te.

Prefatio i expositionē secundā eiusdē ps. **D**e certe cantauimus: **E**xaltabo te dñe qm̄ suscepisti me: nec iocudasti inimicos meos super me. Si nouerim' de scripturis sanctis: q̄ sint inimici nostri: cognoscim' hui' cantici veritatē. Si autē nos fallat carnis prudentia: vt nō cognoscamus aduersus q̄s nob̄ sit colluctatio: In ipso psal'mi huius exordio inuenim' questionē quā soluere nō possum'. **C**ui' enī putam' esse vocē laudantis deū z gr̄as agētis z exultantis atq̄ dicentis: **E**xaltabo te dñe: qm̄ suscepisti me: nec iocudasti inimicos meos sup me: **P**rimo ipm̄ dñm cōsideremus qui s̄m id qd̄ homo eē dignatus est: potuit sibi p̄cedente p̄phetia nō incōgrue v̄ba ista coaptare. **E**x quo enī hō: ex hoc z infirmus: ex quo infirmus: ex hoc z orās. **N**az qd̄ mō audiui' cū euāgelii legeret: quē admodū etiā in desertum secesserit a discipulis suis: q̄ eū sunt cōsecuti z iuenerūt eū. **S**ecedēs at ibi orabat: z dñm ē a discipul' q̄ eū inuerunt: **Q**uerūt te hoies. **A**t ille respōdit: **E**amus: z in alia loca atq̄ castella predicare. **A**d hoc enī veni. **S**i diuinitatē domini nostri **J**esu christi cōsideres: q̄s orat: **A**d quē orat: **Q**uare orat: **O**rat de' **O**rat ad equalē. **C**ām aut orandi quā habet: sp̄ beat' : sp̄ oīpotēs: sp̄ icōmutabilis: etern' : z patri coetern'. **I**ntuēs ḡ qd̄ p̄ **J**oh̄ hānē q̄si p̄ quādā nubē suā ip̄e intonuit dicēs: **I**n p̄ncipio erat v̄bū: z v̄bū erat ap̄s deū: z de' erat v̄bū: **S** erat in p̄ncipio ap̄s deū: oīa p̄ ipm̄ facta sūt: z sine ipso factū ē nihil: qd̄ factū ē in illo vita erat: z vita erat lux hoim': z lux in tenebris lucet: z tenebre eā nō cōphenderūt. **I**ducysq̄ dicētes: nō inuenim' orationē: nec cām orādī: nec locū orādī: nec effectū orādī. **S**z qm̄ paulo p' dicit: **E**t v̄bū caro factū ē: z habitauit in nob': **H**abes maiestatē ad quā orēs: habes hūanitatē q̄ p te orēt. **N**ā s̄ dictus est ab ap̄lo: etiā post resurrectionē dñi n̄rī **J**esu xp̄i: q̄ sedz inq̄t ad dexterā dei: q̄ etiā inf̄pellat p nobis. **Q**uare interpellat p nobis: **Q**z mediator eē dignat' ē. **Q**uid ē eē mediatorē inf̄ deū z hoies: **N**ō inf̄ p̄rez z homines: sed inter deū z hoies. **Q**uid ē de' : **P**at' z fili' z sp̄s sanct'. **Q**uid sūt hoies: **P**eccatores impj̄ mortales. **I**nter illam trinitatē: z hominum infirmitatē: z unīq̄tatem: mediator factus est homo: non iniquus: sed tamē infirmus: vt ex eo qd̄ nō l

Alia lra. tad leticia.

Alia lra. mei.

Alia lra. t arcū dedisti.

iquus iugeret te deo: ex eo quod infirmus
 ppinquaret tibi: atq; ita vt inter hoïem z
 deũ mediator existeret: verbũ caro factuz
 ē: id ē verbũ hõ factũ ē. Hoïe enim carnis
 appellati sunt hoïes: inde est z videbit ois
 caro salutare dei. Ois caro dictuz ē: ois
 hoïes. Et apls. Nõ ē nobis colluctatõ ad
 uersus carnẽ z sanguinẽ: id ē aduersus ho
 mines: s; aduersus pncipes z ptates z re
 ctiores mudi tenebrarũ harũ: de quib; i cõ
 sequẽtib;: si dñs iuuerit loquemur. Per
 tinet eni ista distinctio ad expositionẽ psal
 mi: quẽ in noie dñi suscepim; enodare san
 ctitati vestre: Tamẽ ad h; dixi hec exẽpla
 vt noueritis carnẽ appellatos eẽ hoïes: vt
 qd dictũ ē: z verbũ caro factũ ē: intelligatis
 deũ z vrbũ hõ factũ ē. Neq; sine cã h; dixi.
 Nouerit sanctitas vĩa fuisse quandã here
 sim: vel adhuc fortassis habere reliquias
 quorũdã qui dicti sũt apollinariste. Aliq;
 eni ipoz dixerũt hoïem quẽ suscepit sapiẽ
 tia dei: z in q; exp̃ssit psonã suã: nõ sicut ce
 teris hoïbus: sed sicut dictũ ē in psalmo.
 Inxit te deus de; tu; oleo exultatõis pre
 pticipib; tuis: id ē amplius q; pticipes tu
 os: ne putet vnct; sic xp̃s quõ ceteri hoïes:
 quõ ceteri iusti: quõ p̃farche: prophete:
 apli: z martyres: z quicquid magnũ ē i ge
 nere hũano: Quãdẽ nihil mai; extitit i ge
 nere hũano q; Jobes baptista: nec in na
 tis multez exurrexit. Si q̃ris excellentiaz
 hoïis: Jobes baptista ē. Cui aut; Jobes se
 dicit nõ eẽ dignũ corrigiã calciamenti sol
 uere: quid erat ille nisi ampli; q; ceteri ho
 mines: etiã in ipõ hoïe ampli; q; ceteri ho
 mines: Nã fm deũ z fm diuinitatez: z fm
 id qd in pncipio erat verbũ: z verbuz erat
 apud deũ: z de; erat verbũ: sup oẽm crea
 turã eqlis ē patri: s; agimus de hoïe. Forte
 putat quisq; vestrũ fr̃s: qz hõ ille suscept;
 a sapiẽtia dei: equalis erat ceteri hoïbus.
 Si i tuis mēbris multũ distat inter caput z
 cetera mēbra: certe oia mēbra faciunt cor
 pus vñ: multũ tñ interest inter caput z ce
 tera mēbra. Etenĩ in ceteris mēbris nõ sen
 tis nisi tactũ. tãgendo sentis in ceteris mē
 bris: in capite aut; vides z audis z olfactis
 z gustas z tangis: Si tãta excellentia ē ca
 pitis ad mēbra cetera: quãta excellẽtia ē
 capitis: vniuerse ecclie: id ē illi; hoïis quez
 voluit de; mediatorẽ eẽ inter deũ z homi
 nes. Ergo illi heretici dixerũt: hoïez illum
 quẽ suscepit verbũ: cũ verbũ caro factũ ē:
 nõ habuisse mētẽ hũanã: s; tantũ aiã sine

itelligẽtia hũana fuisse. Hoïem eni videt;:
 vnde cõstat: ex aiã z corpe: s; ipa aiã hũa
 na habet aliqd qd nõ habet aie pecorum.
 Nã z pecora aiã habet: z aialia vocãt;
 Nõ eni vocarent aialia nisi ab aiã: z vide
 mus: qz z ipa viuũt. Sed qd h; ampli; ho
 mo: vnde fact; ē ad imaginẽ dei: qz intelli
 git z sapit: quia discernit bonũ a malo: i b;
 fact; ē ad imaginẽ z similitudinẽ dei. Habet
 ergo aliqd qd nõ habet pecora: z qz cõtẽ
 nit in se qd melior est pecorib;: p̃imit i se
 vel deserit: z quodãmo obsolefacit imagi
 nẽ dei: vt dicat talib;. Nolite eẽ sicut equ;
 z mulus: quib; nõ ē intellect;. Illi igit; he
 retici dixerũt: dñm nostrũ Jesum xp̃m nõ
 habuisse mentẽ humanã. Et illud qd logi
 con greci dicũt: nos dicim; rõnale. Unde
 hõ ratiocinat;: qd nõ habent cetera aialia.
 S; quid dicũt: Ipsũ verbũ dei: hoc erat i
 illo hoïe p mēte. Exclufi sunt isti: respuit il
 los catholica fides q; heresim fecerũt: z cõ
 firmatũ est in catholica fide: hoïem illum
 quẽ suscepit sapiẽtia de: inihil minus ha
 buisse q; ceteri hoïes: quãtũ ptinet ad inte
 gritatẽ nature: Quãtũ aut; ad excellentiã
 psonẽ: aliud q; ceteri hoïes. Nã ceteri ho
 mines p̃nt dici pticipes verbi dei habetes
 verbũ dei: nullus aut; eoz p̃t dici verbuz
 dei: qd dictũ ē: illi cui deũ ē: Verbũ caro
 factũ ē. Nõ defuerũt etiã ali; qdam ex ipõ
 errore venientes: q nõ solũ mētem dicerẽt
 nõ habuisse illũ hoïez mediatorẽ xp̃m iter
 deũ z hoïes: s; nec aiã. s; tñ dixerũt: ver
 bũ caro erat: z aiã ibi nõ erat hũana: mēs
 ibi nõ erat hũana. Hoc dixerũt. S; quid
 erat: Verbũ z caro. Et istos respuit ecclia
 catholica: z expellit eos ab ouib;: z a sim
 plici z vera fide. et cõfirmatũ ē quẽadmo
 dũ dixi hoïem illũ mediatorẽ habuisse oia
 hoïis p̃ter pctñ. Si eni mltã gessit fm cor
 pus: ex q; intelligam;: qz habuit corp; nõ i
 mēdacio s; in veritate: vtputa: quõ intelli
 gim;: qz habuit corp;: ābulauit: sedit: dor
 miuit: cõphesus ē: flagellat; ē: colaphizat;
 ē: crucifix; ē: mortu; ē. Tolle corpus nihil
 hoz fieri potuit. Quõ q; ex his indicijs co
 gnoscim; i euãgelio: qz verũ corp; habuit:
 sic et ipẽ etiã p; r̃surrectõez dixit: Palpate
 z videte qz sp̃s carnẽ z ossa nõ h;: sic me
 videt; h̃e. Quõ ex his reb;: ex his opib;
 credim; z intelligim; z nouim;: qz corpus
 habuit dñs Jesus: sic z ex quibusdã alijs
 officijs naturalib;: qz habuit aiã: Esurre
 litire: aie sunt ista. Tolle aiã: corp; b; exa

mulierē: vt ad paradisu admitteret. Quid ergo ille Adā in stercore pturiēs immortalitē intrinsec^o: vermib^o fluescēs extrinsecus: qd ait mulieri: Tāq̄ vna ex insipientib^o mulierib^o locuta es. Si bona pcepim^o de manu dñi: mala autē q̄re nō sustineam^o. Iterū z ille manu dñi dixit in se: qd eū diabolus pcusserat: qz nō attēdebat q̄s pcuteret: sed q̄s pmitteret. Itaq̄ z ipse diabolus eādē p̄tatez quā sibi volebat dari: manu dñi appellauit. Nā obijciēs crimē iusto viro: cui dñs phibeat testimoniu: ait deo: Nūqd gratis Job colit dñm: Tanta bona illi dedisti: p̄pterea te colit. Sz mitte manu tuaz z t̄age oīa q̄ sunt ei^o: nisi i facie tua benedixerit tibi. Quid ē mitte manu tuā: cū ipse vellet mittere: Sz qz ipse nō posset mittere manu suā: ipam p̄tatez quā accepit a deo manu dei appellauit. Quid q̄ frēs: qz tāta inimici i xpianos fecerūt: z exultauerunt: z iocūdati sunt sup eos: Sz qñ apparebit qz nō sunt iocūdati: Quādo illi pfundēt^o illi exultabūt in aduentu dñi dei nr̄i: cū venerit ferēs in manu retributiōes: dānatiōnem impijs: regnū iustis: societate cū diabolo iniquis: societate cū xpo fidelibus. Quādo ergo h̄ ostēdet: Quādo stabūt iusti in magna p̄stantia. Be scripturis dico: recordamini lectionem de libro sapientie. Tūc stabūt iusti in magna cōstantia aduersus eos qui se angustiauerūt. Illi autēz dicēt inter se penitētes: z p̄ angustia spūs gemētes: Quid nobis pfuit superbia: z diuiciāz iactātia quid cōtulit nobis: Trāsiert eñ oīa illa tanq̄ vmbra. Et quid dicēt de iustis: Quomō p̄putati sūt iter filios dei: z inter sanctos fors illoz ē. Tūc erit dedicatio dom^o: que mō in tribulatiōib^o fabricatur. Tūc recte dicit p̄pls ille: Exaltabo te dñe qm̄ suscepisti me: nec iocūdasti inimicos meos super me. Vera ergo erit vox ista in p̄plo dei: qui p̄pls mō angustat: modo tribulat: tātis tētatiōib^o: tātis scādalis: tātis insecutiōib^o: tāta pressura. Hec tormēta animi nō sentit in ecclia q̄ nō proficit: putat enī qz pax est. Sed incipiat proficere: z tūc videt in qua pressura sit: qz cū creuisset herba z fructū fecisset: tūc apparuerūt zizania. Et q̄ appōit sciaz appōit dolorē: proficiat z videbit vbi sic existat fructus z apparebūt zizania: Uox veridica ē p̄ aplm̄: delecta nō pōt ab initio vsq̄ i finē: sed z oēs qui volūt inquit pie viuere i xpo p̄secutionē patiunt. Maligni autē hoīes z

seductores pficiūt in peius: ipsi errantes z alios in errore mittētes. Et vnde vba illa psalmi: Sustine dñm: viriliter age: z confortet cor tuū z sustine dominū: Pax erat semel sustinere dominū nisi repeteret. Ne forte sustineret biduo: triduo. quatruiduo: z maneret pressura z tribulatio: ideo addidit viriliter age: addidit z confortet cor tuū. Et qz ab initio vsq̄ i finē sic erit: qd habz sententia in capite: hoc habet in fine: z sustine dominū. Trāseūt ista que te premūt z v̄iet que sustines z extergit sudorē. Sic cabit lachrymā: vltra nō flebis. Adō autē gemamus in tribulatiōib^o sicut dicit Job: Nōne tēptatio ē vita hūana sup terram: Tamē frēs anteq̄ veniat dies dedicatiōnis dom^o: videamus qz iā dedicatū ē caput nostrū: iā facta ē dedicatio dom^o in capite tāq̄ dedicatio fundamētū. Caput sursum ē: fundamētū deorsū ē. Ne forte propterea male dixerim^o fundamētū eē xpm̄: qz culmē ē pot^o: ascēdit i celū: sedet ad dexterā patr̄. Sz puto nos nō errasse. Ap̄ls enī dixit. Fundamētū enī aliud nemo pōt ponē p̄ter id qd positū ē: qd ē Iesus xps. Siquis autē supedificauerit supra fundamētū hoc: aurz: argentū: lapides p̄ciosos. Qui bene viuūt: qui deū honorant z laudant: qui patientes sūt in tribulationibus qui desiderāt patriā: ipi edificāt aurz: argētū: lapides p̄ciosos. Qui autē amāt adhuc secularia z negocijs frenis adhuc implicati sūt: z dediti sūt viculis q̄busdā z affectiōibus carnis: domib^o suis: cōiugib^o: possessionib^o: z tamē xpiani sunt: ita vt cor eoz nō recedat a xpo: z nihil p̄ponat xpo: quō in edificādo nihil p̄ponit fundamēto: edificāt quidē ipi ligna: fenū: stipulā. Sz qd secut^o ē: Uniuscuiusq̄ op^o quale sit ignis pbabit. Ignis tribulatiōis z temptatiōis. Iste ignis multos martyres hic pbavit. Om̄e autē gen^o humanū pbat i fine. Inuēti sūt martyres qui haberēt ista secularia. Q̄ multi diuites z senatores passi stū: edificabāt tamē qdā eozum ligna: fenū: stipulam in affectibus carnalibus z secularium curaz: sed tamē qz christum fundamētum habebāt sup qd edificabāt: arsit fenum et ipsi remāserūt i fundamēto. Sic dic̄ ap̄lus: Si cuius opus māserit mercedē accipiet: z nihil perdet: qz qd amauit. hoc inueniet. Quid ergo illis fecit ignis tribulatiōis: Probauit eos: Si cuius opus p̄manserit mercedem accipiet. Si cui^o opus arserit.

dominū patietur: ipse autē saluus erit: sic tñ
 quasi per ignē. Sed aliud est igne nō ledit:
 aliud per ignē saluari. Et vnde: Propter
 fundamentū. Non recedat ergo de corde
 fundamentū. Noli sup fenū ponere funda-
 mentū: hoc ē noli antepone fenū funda-
 mento: vt fenū habeat primū locū in cor-
 de tuo. z scdm christus. Sed si iam nō pōt
 ibi esse nisi fenū: vel primū locum ibi habe-
 at christus: z fenū scdm. Ergo fundamen-
 tū est christus. Quomō dixi dedicatus est
 caput nostrū: ipm caput est fundamentū:
 Sz fundamētū deorsū solet esse: caput au-
 tē sursum. Intelligat sanctitas vestra quid
 dicam: fortassis explicabo in noīe christi.
 Pōdera gemina sūt. Pōdus enī est impe-
 tus quidā cuiusq; rei: velut conātis ad lo-
 cū suū. Hoc est pondus: fers lapidē ma-
 nu: pateris pondus: pmit manū tuā: quia
 locū suū querit. Et vis videre qd querat?
 Subtrah manū: z venit ad terrā: q̄scit in
 terra: puenit quo tendebat: iuenit locū su-
 um. Pondus ḡ illud mot⁹ erat quasi spō-
 tane⁹: sine aīa: sine sensu. Sūt aliqua q̄ sur-
 sum versus pētūt locū. Namq; si aquā mit-
 tas sup oleū: pondere suo in ima tēdit. Lo-
 cū enī suuz querit: ordinari querit: qz pter
 ordinē est aqua sup oleū. Bonec ḡ veniat
 ad ordinē suū: inquietus mot⁹ est: donec
 teneat locū suum. Contra oleū funde sub
 aqua (vbi gratia) quēadmodū si vas olei
 cadat in aquā: in abyssū: in mare: z frāga-
 tur: nō se patit oleū subter. Quomō aqua
 sup oleū missa: pōdere suo ad ima locū su-
 um querit: sic oleū subter aquā fusū: pōde-
 re suo ad sūma locū suuz q̄rit. Si ergo ita
 est fratres: q̄ tēdit ignis z aqua? Ignis sur-
 sum fertur: locū suū querit: z aqua locū su-
 um q̄rit pōdere suo. Lapis ima petit: z lig-
 nū z colūne z terra: vñ edificāt iste dom⁹.
 Be illo ergo sunt genere rerū que pōdere
 suo deorsū ferunt. Manifestus est ergo
 ideo deorsū accipere fundamentū: qz pō-
 dere suo deorsū versus ferunt: z nisi sit qd
 sustineat totū cadit: qz totum ad terrā ver-
 git. Rebus ergo ad ima tendētib⁹: in imo
 positā tēdit in celū. Fundamētū ḡ nostruz
 ibi positū est: dñs noster Iesus christus se-
 dēs ad dexterā patris. Si ergo intellexit
 sanctitas vestra: quia iam dedicatū est fun-
 damentū nostrū: audiamus breuiter psal-
 mū: z decurramus.

Expositio Secunda.

Exaltabo te domine qm sus-
 cepisti me: nec iocundasti in
 inimicos meos sup me. Quos
 inimicos: Iudeos: In dedicationē funda-
 mēti. Ipaz dedicationē intelligam⁹ dom⁹
 future. Qd enī dicit mō ex psona sūdamē-
 ti: tē dicit ex psona vniuerse dom⁹: Quos
 ḡ inimicos: Iudeos: an potius diabolū z
 angelos ei⁹: q̄ p̄fusi discesserūt postq̄ dñs
 resurrexit. P̄repositus mortū doluit victā
 mortē. Et nō iocundasti inimicos meos sup
 me: qz teneri apud inferos non potui.

Dñe de⁹ me⁹ clamaui ad te: z sa-
 nasti me: Oravit in mōte dñs añ passio-
 nē: sanauit eū: Quē sanauit q̄ nūq; egrota-
 uit: Verbū deū: verbū diuitatē: Nō. Sed
 mortē carnis portabat: vulnus tuū porta-
 bat: sanatur⁹ te de vulnere tuo. Sanata ē
 autē caro: Quādo: Luz resurrexit. Audi
 Aplm: Glide verā sanitatē. Absorpta est
 ait. mors in victoria: Ubi est mors acule⁹
 tu⁹? vbi est mors p̄tentio tua: Ergo exalta-
 tio illa nra tunc erit vocis christi: mō est ex-
 altatio. **D**omine reduxisti ab in-
 feris animā meā: Nō opus est vt expo-
 nat. Saluū fecisti me a descēdentib⁹
 in lacū. Qui sunt qui descēdūt in lacū:
 Dēs peccatores mergētes in pfundū. La-
 cus est enī pfunditas seculi. Que ē ista p-
funditas seculi: Abundantia luxurie z ne-
quicie. Qui ḡ libidinib⁹ se imergūt z terre-
nis desiderijs: descēdūt in lacuz. Tales
christū p̄secuti sūt: sed qd dicit: Saluū feci-
sti me a descēdentib⁹ in lacū. Psallite
dño sancti ei⁹: Quia resurrexit caput
vestrū: h̄ sperate mēbra cetera qd vidētis
in capite. Hoc sperate mēbra: qd credidi-
stis in capite. Proverbiū est antiquū z ve-
rū: Ubi caput z cetera mēbra: christ⁹ in ce-
lū ascēdit: q̄ nos secuturi sum⁹. Nō remā-
sit apud inferos: resurrexit: iā nō moritur.
Cū resurrexerim⁹ z nos: iā nō moriemur.
Has ḡ p̄missiones habētes: psallite dño
sancti eius. Et confitemini memorie
sanctitatis ei⁹. Quid est p̄fitemini me-
morie: Obliti enī erat⁹ eū: sed ip̄e vos nō
est oblit⁹. Qm̄ ira ī indignatiōe ei-
us: z vita in volūtate eius. Ira ī in-
dignatiōe pctōri. Qua die ederitis morte
moriemini. Letigerūt mortui sunt: dimissi
de paradiso: qz ita in indignatiōe ei⁹: h̄ nō si-
ne spe. Quia vita in volūtate ei⁹. Quid ē
in volūtate ei⁹: Nō in virib⁹ n̄fis: nō in me-
ritis n̄fis: h̄ qz voluit: saluos nos fecit: nō

qz digni eramus. Quo em̄ est peccator di-
gnus: nisi supplicio: Vita dedit: et si impijs
vita donavit: qd̄ servat fidelib⁹? **Ves-
pere demorabitur flet⁹:** Nolite timere:
qz dixerat nobis psallite. Et h̄ gemitus ē:
in psallēdo exultatio: i orādo gemit⁹. **Be-
ne de p̄nitibus: psalle de futuris.** Ora de
re: psalle de spe. **Vespe demorabitur fletus.**
qd̄ est vespe demorabitur flet⁹. **Vespa** fit qñ
sol occidit. **Occidit sol ab hoie:** id ē lux il-
la iusticie p̄nitia dei. **Ideo qñ expulsus est**
Adā: qd̄ dictū est in genesi: **Lū deambula-**
ret de⁹ i paradiso: **Ad vesperā deambula-**
bat de⁹. **Iā ille pctōr** texerat se intra lignū:
nolebat videre faciē dei: ad quaz gaudere
psueverat. **Occiderat illi sol iusticie:** non
gaudebat ad p̄nitia dei. **Inde i choata ois**
vita ista mortalis. **Vespe demorabitur flet⁹:**
diu eris in fletu o gen⁹ hūanū: nascet̄ em̄
de **Adā:** et sic ē factū. **Et nos ex adā sum⁹:**
et q̄tq̄t creatū filios: et creaturi sūt ex **Adā**
sunt: ex q̄ et ipsi creati sunt. **Vespe demora-**
bitur fletus. **Et in matutinu exulta-**
tio. **Qñ cepit oriri fidelib⁹ lux:** q̄ occide-
rat pctōribus. **Iā ideo et dñs Jesus chri-**
stus in matutino resurrexit d̄ sepulchro: vt
qd̄ dedit i fundamēto: h̄ p̄mitteret do-
mū. **In dño nro vespe fuit:** qz sepul⁹ est:
et matutinu: qz resurrexit tertia die. **Sepul-**
tus es: et tu vespe in paradiso: et resurrex-
isti tertia die. **Quo tertio die:** **Si seculū co-**
gites: vn⁹ dies est añ legē: scdus sub lege:
tert⁹ s̄ grā. **Qd̄ triduo illo ostēdit:** caput
tuū hoc triduo seculi ostēdit in te: qñ in ma-
tutinu sperandū est: letādū ē: h̄ p̄ferendū
mō et gemendū. **Ego em̄ dixi i mea**
abūdātia: nō moueboz in eternū.
In qua abūdātia dixit hō: nō moueboz
in eternū. **Intelligim⁹ fratres psonā hūilis**
hois. **Quis hic habet abūdātia:** **Nemo.**
Abūdātia hois q̄ est: **Erūna:** calamitas.
Sz diuitie habēt abūdātia. **Plus egent**
quāto pl⁹ hñt. **Besiderijs vastant:** cupidi-
tatib⁹ dissipant: timorib⁹ cruciant: tristitia
ptabescūt. **Que illis abūdātia erat:** qñ cō-
stitut⁹ est hō in paradiso: qñ nihil deerat illi:
qñ deo fruebat. **h̄ dixit:** nō moueboz in eter-
nū. **Quādo dixit:** nō moueboz in eternū:
Qñ libēter audiuit: gustate et eritis sic dij:
cū de⁹ diceret: qua die ederit̄ morte mori-
emini. et diabol⁹ nō morte moriemini. **Cre-**
dēs q̄ illi talia suādenti dixit: nō moueboz
in eternū. **Sz qz vez dixerat dñs:** qd̄ abla-
tur⁹ esset supbo: qd̄ dederat humili: qñ em̄

creavit. **Sequit̄ et dic:** **Dñe in volun-**
tate tua: p̄stitisti decori meo virtute.
Id est qz nō ex me bon⁹ erā et fortis: h̄ ex te
erā et pulcher et fortis: decori meo virtutes
p̄stiteras ex voluntate tua: q̄ me feceras. **Et**
vt ostēderes mihi: qz ex voluntate tua hoc
erā. **Auertisti faciē tuā a me:** et fa-
ctus sū cōturbatus. **Auertit q̄ faciē**
suā ab illo: quē emisit foras de paradiso. **Iā**
hic positus clamet: et dicat: **Ad te dñe**
clamabo: et ad deū meū deprecabor.
In paradiso nō clamabas: sed laudabas.
nō gembas: h̄ fruebar: **Foris positus ge-**
me et clama: p̄pinquat tribulati: q̄ deseruit
supbienti. **Be⁹ em̄ supbis resistit:** hūilib⁹
autē dat grā. **Ad te dñe clamabo:** et ad
deū meū deprecabor. **Iā ex psona dñi hoc**
sequit̄ ipsius fundamenti nostri. **Que**
utilitas in sanguine meo: dū desce-
do i corrupciōes. **Quid ergo orat:** **Et**
resurgat. **Si em̄ descēdero inquit in corru-**
ptionē: si sic fuerit corrupta caro mea: quō
ceteroz hoim: vt nō in fine resurgat: vt qd̄
fudi sanguinē: **Si em̄ nō mō resurgā:** ne-
mini annūciabo: neminē lucrabor. **Et au-**
tē alicui annūciē mirabilia tua: laudes tu-
as: vitā eternā: exurgat caro mea: nō eat
in corruptionē. **Iā si icrit:** quō ceteroz ho-
minū: q̄ utilitas in sanguine meo: **Iā**
qd̄ cōfitebit̄ tibi puluis: aut annū-
ciabit veritatē tuā: **Confessio gemina**
est: aut peccati: aut laudis. **Qñ nobis ma-**
le est in tribulationib⁹: p̄sitemur peccata
nostra: qñ nobis bene est: in exultatiōe iu-
sticie cōfitemur laudē deo: sine p̄fessione
tñ nō sumus. **Audiuit dñs et miser-**
tus est mei: **Quō:** **Attēdit ad dedicati-**
onē domus: audiuit et misertus est. **Dñs**
factus est adiutor me⁹. **Audi iā ipaz**
resurrectionē. **Lovertisti plāctum**
meū in gaudiū mihi: et occidisti sac-
cu meū et accixisti me leticia. **Quid**
est sacc⁹: **Mortalitas:** **Sacc⁹ de capris cō-**
ficit: et de hedis: et capre et hedi inf̄ pctōres
ponūt. **Dñs de numero nostro saccū solū**
accepit: nō assumpsit meritū sacci. **Meri-**
tū sacci peccatū est: saccus ille mortalitas
est. **Assumpsit p̄pter te mortalitatē:** q̄ meri-
tū mortis nō habebat. **Meritū em̄ mortis**
ille habet q̄ peccat: **Ille autē q̄ si peccauit:**
nō habuit meritū sacci. **Alio loco ipius ē**
vox dicēt: **Ego autē cū mihi molesti essēt:**
induebaz me cilicio. **Quid est hoc:** induc-
bā me cilicio: **Hoc opponā persecutorib⁹**

quod habeo de cilio. Et hominem illum putaret: abscondit se ab oculis persecutorum: quia in digni erant persecutores qui viderent indutum cilio. Ergo cecidisti saccum meum: et cinxisti me leticia. Et ceteret tibi gloria mea et non compungar. Quod in capite est: hoc in corpore. Quid est non compungar. Jam non moriar. Compunctus est enim cili in cruce pederet lancea percussus est. Caput ergo nostrum dicit: non compungar: ita non moriar. Nos autem te quid dicimus propter dedicationem domini? Non nos compungat conscientia stimulis peccatorum. Dimittent enim omnia: et tunc liberi erimus. Et ceteret tibi inquit gloria mea: non humilitas. Si nostra et christi: quia corpus christi nos. Quare? Quia quis christus sedeat in celo: dicitur est quibusdam: Esuriui et deditis mihi manducare. Et ibi est et hic. Ibi in se: hic in nobis. Quid ergo ait: Et ceteret tibi gloria mea: et non compungar: Semit tibi humilitas mea: ceterabit tibi gloria mea. Jam in fine: Domine deus meus in eternum confitebor tibi. Quid est in eternum confitebor tibi: In eternum laudabo te: quia diximus esse confessionem in laudibus: non tamen in peccatis. Confitere ergo modo: quod tu fecisti in deum: et confiteberis quid tibi fecerit deus. Quid fecisti? Peccata: Quid deo tibi confitenti iniquitatem tuam? Dimittit tibi peccata: ut ei postea laudes ipsius confitens: in eternum non compungaris peccato.

Explicit Tract. de ps. XXIX.

Incipit Tract. de ps. XXX.

In fine ps. ipsi David extasis.

In finem psalmus ipsi mediatori manu forti in persecutionibus. Itaque extasis que addita est titulo: excessum mentis significat: que fit vel pauore: vel alio reuelatione. Sed in hoc psalmo pauor maxime apparet perturbati ipsi dei: persecutione omnium gentium: et defectum per orbem fidei. Sed prior loquitur ipse mediator. Beinde redemptus sanguine ipsius populus gratias agit. Ad extremum perturbatur: dum loquitur quod ad extasim pertinet: propheta vero ipsius persona bis inponitur prope finem: et in fine.

Expositio prima psalmi.

In te domine speravi: non confundar in eternum: In te domine speravi nunquam confundar: dum tanquam homini sibi ceteris insultabitur. Et in iusticia tua erue me et exime me. Et in tua iusticia erue me de fouea mortis: et exime me de numero eorum. Inclina ad me au-

rem tuam: Humile me exaudi propter mihi. Acceleravi et eximas me. Nec differas in fine seculi: sicut omnium credentium mihi segregationem meam a peccatoribus. Esto mihi in deum protectorem: protector deo esto mihi. Et in domum refugii ut saluum me facias. Et tanquam domus quo refugiens saluus sum. Quia fortitudo mea et refugium meum es tu: Quia fortitudo mea ad tolerandos persecutores meos: et refugium meum ad relinquendos tu mihi es. Et propter nomen tuum dux mihi eris et enutries me. Et ut pro me innotescas omnibus gentibus: pro omnia sequar voluntate tua: et paulatim mihi aggregat sanctis adimplebis corpus meum: et perfectam staturam meam. Educes me de insidiis istis quas occultauerunt mihi. Quonia tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: propter tuam commendo spiritum meum: cito recepturum. Redemisti me domine deus veritatis. Bicat et populus redemptus passione domini sui: et letus clarificatione capitis sui: Redemisti me domine deus veritatis. Odisti obseruantes vanitatem: superuacue. Odisti obseruantes falsam beatitudinem seculi: Ego autem in domino speravi: exultabo et iocundabor in tua misericordia. Exultabo et iocundabor in tua misericordia: que me non fallit. Quia respexisti humilitatem meam: Quia respexisti humilitatem meam: que me vanitati in spe subiecisti. Saluam fecisti de necessitatibus animarum meam. Saluam fecisti de necessitatibus timoris animam meam: ut tibi caritate libera seruiat. Nec conclusisti me in manibus inimici: Nec conclusisti me: ut non haberem additum respirandi in libertate: et darem in sempiternam partem diaboli: cupiditate huius vite illaquantis: et morte terrenis. Statuisti in loco spaciose pedes meos. Resurrectione cognita domini mei et in ea promissa: mihi spaciatur permanens in latitudine libertatis ab angustiis timoris educta: caritas mea. Miserere mei domine quonia tribulor: Sed que est ista insperata persecutorum crudelitas: magnus mihi pauore incutiens: Miserere mei domine. Non enim de morte iam terreor: sed de cruciatibus atque tormentis. Conturbatus est in ira oculus meus: habebam oculum in te

Alia lra. t eruas.

Alia lra. t Quonia.

Alia lra. t deduces me.

Alia lra t laqo hoc que absconderit.

Alia lra t letabor.

Alia lra. t Quonia.

Alia lra t saluasti.

Alia lra t manibus.